

Текстът е записан върху папирус, който се пази в Британския музей. Известен е като папирус „Харис-500“. Датира се от последните столетия на второто хилядолетие пр. Хр. Преводът от египетски език на български е направен по публикацията на оригинала в *Hieratische Lesestücke* (G. Möller, Leipzig, 1910, S. 21-24).

ОБРЕЧЕНИЯТ ЦАРСКИ СИН

Що се отнася до следното, ето какво се говори. Имало един цар, който нямал деца. И негово величество молел боговете на своето време да го дарят със син. И тогава те заповядали да се роди. И в тази нощ той спал с жена си и тя заченала. И след като се изпълнили месеците за раждане, се родило момче.

И тогава дошли богините Хатхор, за да го орисат. И казали те:

– Той ще приеме смъртта си от крокодил, или от змия, или от куче.

Людете, които се грижели за младенеца, чули това. И разказали за чутото от тях на негово величество. И сърцето на негово величество се изпълнило с печал. И тогава негово величество заповядал да бъде построен каменен дом в пустинята. Домът бил пълен с хора и с всичко необходимо от двореца. Младенецът не напускал дома.

И един ден, когато момчето пораснало, взело та се покачило на покрива на своя дом. И съзряло то куче, тичащо след някакъв възрастен мъж, който се приближавал по пътя. И момчето попитало слугата си:

– Какво е това, което тича след мъжа?

– Куче е това – му отговорил той.

И момчето му казало:

– Нека ми доведат същото.

И тогава слугата отишъл при негово величество, за да му разкаже за случилото се. И негово величество казал:

– Нека му намерят някакво мъниче, за да не бъде сърцето му печално.

И тогава му донесли едно паленце.

И ето, много дни се изтърколили след тази случка и снагата на момчето се наляла с мъжка сила. И тогава написал то на баща си:

– До какво ще доведе това, че аз си седя затворен тук? Нима всичко не е в ръцете на съдбата? Нека ми позволят да правя това, което аз искам, докато бог не изпълни замисъла си.

И тогава запрегнаха за него колесница, дали му слуга за спътник, пренесли го на Източния бряг и му казаха:

– Върви, където пожелаеш!

И кучето му било с него. И той се отправил на север през пустинята, хранейки се с отбран дивеч.

И ето, пристигнал той при владетеля на Нахарин. А владетелят на Нахарин освен една дъщеря нямал други деца. И за нея бил построен дом, чийто прозорец се извисявал на седемдесет лакти над земята. И владетелят повелил да му доведат синовете на всички князе от земята Хар. И им казал:

– Този, който достигне прозореца на дъщеря ми, ще я получи за жена.

И ето, като изминали много дни след това и когато те прекарвали времето си така, както го прекарвали всеки ден, този царски син минал покрай тях. И тогава те го завели в дома си. Изкъпали го, нахранили конете му. Намазали го с благовония, превързали нозете му. Нахранили слугата му. И чак тогава го попитали:

– Откъде идеш ти, прекрасни юноша?

И тогава им казал той:

– Аз съм син на един воин от земята египетска. Майка ми умря. И тогава баща ми си взе друга жена, моята мащеха. И сърцето ѝ се изпълни с ненавист към мен. И тогава аз избягах от нея.

И започнали да го прегръщат и обсипват с целувки.

И изминали много дни след това и той запитал:

– Какво правите тук, прекрасни юноши?

И тогава му казаха те:

– Ето, през многото дни на цели три месеца ние сме тук и времето си прекарваме в скачане: този, който достигне прозореца на дъщерята на владетеля на Нахарин, ще я получи за жена.

И тогава им казал той:

– Ех, ако не ме боляха нозете и аз бих тръгнал да скачам заедно с вас.

И тогава те се отправили да скачат, така както правели всеки ден. И юношата стоял отдалеч и гледал, а лицето на царската дъщеря било обърнато към него.

И ето, изменили много дни след това и той дошъл да скача заедно със синовете на князете от земята Хар. И ето, скочил той и достигнал прозореца на дъщерята на владетеля на Нахарин. И тя го целунала и се притиснала до тялото му.

И тогава се отправили да съобщят на баща ѝ. И му казали:

– Някакъв човек достигна прозореца на дъщеря ти.

И тогава попитал той:

– Кой е този княжески син?

И му казали те:

– Син е на един воин. Дошъл е той от земята египетска, бягайки от мащехата си.

И тогава владетелят на Нахарин страшно се разгневил и възкликнал:

– Нима съм длъжен да дам дъщеря си на беглец от Египет!

Нека се върне обратно!

И тогава се отправили да съобщят за волята на владетеля.

– Ти трябва да си заминеш оттук! Върни се там, откъдето си дошъл!

Тогава девойката се вкопчила в юношата и се заклела в бога:

– Кълна се в Ра-Харает! Ако ми го отнемат, не ще ям, не ще пия, тозчас ще умра.

И се отправил бързоходец, за да съобщи всичко, което казала тя, на баща ѝ.

И тогава той изпратил хора, за да убият юношата, докато бил още на мястото си. Но девойката им казала:

– Кълна се в Ре! Убият ли го, когато зайде слънце, ще бъде мъртва и аз! Няма да живея повече от него нито час!

И се отправили да съобщят за това на баща ѝ. И тогава той заповядал да му доведат този юноша заедно с дъщеря му. И ето юношата застанал пред него. И сърцето на владетеля на Нахарин се обърнало към него. И той го прегърнал и го обсипал с целувки. И му казал:

– Разкажи ми за себе си. Ето, ти си ми син сега.

И тогава му казал той:

– Аз съм син на един воин от земята египетска. Майка ми умря. И тогава баща ми си взе друга жена. И сърцето ѝ се изпълни с ненавист към мен. И тогава избягах от нея.

И владетелят му дал дъщеря си за жена. И му подарил дом и земя, и добитък, и всякакви много добри неща.

И ето, изминали много дни след това и юношата казал на жена си:

– Аз съм предаден във властта на три съдби: на крокодил, на змия и на куче.

И тогава тя му отвърнала:

– Заповядай да убият кучето, което постоянно те следва.

И отговорил той:

– Не бъди глупава! Няма да позволя да убият кучето ми, което отгледах от малко.

И тогава започнала тя грижливо да пази мъжа си, като не му позволявала да излиза сам.

Един ден обаче, докато юношата се разхождал, пристигнал от земята египетска крокодилът – неговата съдба, и тръгнал след него... Крокодилът останал в морето, близо до мястото, където юношата живеел с жена си. А сред морето била божествената сила. И тя не позволявала на крокодила да изплува навън, а той не позволявал на силата да излиза да се разхожда. И когато се показвало слънцето..., те влизали в двуборство – тези двамата – всеки ден, в продължение на цели два месеца.

И ето, изминали много дни след това и юношата устроил празник в дома си.

И след края на вятъра на нощта юношата си легнал. Дълбок сън победил тялото му. И тогава жена му напълнила една чаша с вино, а друга – с бира. И тогава змията изпъзляла от дупката си, за да ухапе юношата. А жена му седяла до него и бодърствала. Чашите съблазнили змията. Започнала да пие тя и се напила. И тогава жена му я разсекла на късове с брадвата си. След това тя събудила мъжа си... И му казала: „Погледни! Твоят Бог предаде една от съдбите ти в твоята ръка! Той ще те запази и от останалите.“

И тогава всеки ден извършвал той жертвоприношение на Ре, отдавайки му възхвала и превъзнасяйки могъществото му.

И ето, минали много дни след това и юношата излязъл да се поразходи и да огледа владенията си, а жена му не била с него. Кучето му го следвало. И тогава кучето захванало да говори и казало: „Аз съм твоята съдба.“ И тогава юношата побягнал от него. Достигнал той морето и се хвърлил във водата, спасявайки се от

кучето. Но тогава го забелязал крокодилът и го отмъкнал там, където била божествената сила...

И крокодилът казал на юношата:

– Аз съм твоята съдба, която те преследва. Вече цели два месеца вода двуборство с тази сила. Аз ще те пусна при условие, че..., за да се сражавам..., ако (?) ти... на мен, Силата да бъде победена. Ако видиш... гледай крокодила.

И ето, когато се озарила земята и настъпил вторият ден, пристигнал...

(Краят на ръкописа не е стигнал до нас.)

Превод от египетски език: Сергей Игнатов